

Φεστιβάλ Βεσάκ ΠΑΝΣΕΛΗΝΟΣ ΤΑΥΡΟΥ Λονδίνο, 23 Απριλίου 2024

«Βλέπω και όταν ο οφθαλμός ανοιχτεί, όλα είναι φως»

Simon Marlow

Αγαπητοί φίλοι, καλώς ήρθατε σε αυτόν τον πολύ ξεχωριστό διαλογισμό της πανσελήνου κατά την χρονική περίοδο του Βεσάκ. Όπως σίγουρα όλοι γνωρίζουμε, το φεστιβάλ αυτό εστιάζεται πρωτίστως στη ζωή και το έργο του Γκαουτάμα Βούδα. Για έναν πιστό Βουδιστή, ο εορτασμός αυτός τιμά τη γέννηση, τη ζωή, τη φώτιση και τον θάνατο αυτού του μοναδικά εκπληκτικού ανθρώπου. Σήμερα, αναγνωρίζουμε με ευγνωμοσύνη την τεράστια απήχηση που είχαν οι διδασκαλίες του στην ανθρώπινη εξέλιξη. Η σημασία τους για τη σύγχρονη ανθρωπότητα, και ιδίως το γεγονός ότι η υλική επιθυμία αποτελεί την αιτία όλων των δεινών, είναι αδιαμφισβήτητη.

Η ακριβής ώρα της Πανσελήνου είναι νωρίς αύριο το πρωί, 49 λεπτά μετά τα μεσάνυχτα BST (2:49 π.μ. ώρα Ελλάδας). Αυτό σημαίνει ότι απόψε εργαζόμαστε από κοινού σε μια εντατική προετοιμασία για τη στιγμή της μέγιστης εισροής πνευματικής ενέργειας στη συνείδηση συνολικά της ανθρώπινης οικογένειας. Αυτά τα μηνιαία φεστιβάλ πανσελήνου είναι από πνευματική άποψη κύκλοι υπέρτατης προσπάθειας, καθώς ο παγκόσμιος εσωτερικός όμιλος από κοινού με το νέο όμιλο εξυπηρετητών του κόσμου και στην πραγματικότητα με κάθε άνθρωπο καλής θέλησης επιδιώκουν να αντισταθμίσουν την εμφανώς αυξανόμενη εμφάνιση σκόπιμων παρεξηγήσεων, αναληθειών, καλλιεργούμενης μισαλλοδοξίας ακόμη και δηλητηριών μίσους που σήμερα ξεσπούν σε πολιτικές, οικονομικές, πολιτιστικές αντιθέσεις και καταλήγουν ήδη σε ανοιχτό πόλεμο σε διάφορα μέρη του κόσμου. Δεν είναι πυρηνική επιστήμη να καταλάβουμε ότι όλα αυτά θέτουν πλέον σε σοβαρό κίνδυνο το μέλλον της ανθρωπότητας και του πλανήτη.

Κατόπιν αυτού, μια πολύ σοφή συμβουλή που αξίζει να λάβουμε όλοι υπόψη, είναι η εξής: θα πρέπει να μειώσουμε κατά δέκα φορές όλα τα κακά που γνωρίζουμε και να μεγεθύνουμε επί δέκα φορές όλα τα καλά που γνωρίζουμε· τότε θα αποκτήσουμε μια πολύ πιο ρεαλιστική εικόνα για το πώς είναι πραγματικά η κατάσταση.

Καλό είναι, επίσης, να προσπαθούμε να τοποθετούμε τα πράγματα σε μια ευρύτερη και πιο πνευματική προοπτική. Μας είναι γνωστό, ότι στη ζωή κάθε ζηλωτή και μαθητή υπάρχουν στιγμές κατά τις οποίες η ψυχή τους αγγίζει. Αν αυτό δεν είχε συμβεί στον καθένα μας κάποια στιγμή, αμφιβάλλω αν θα βρισκόμασταν εδώ απόψε. Αυτές είναι στιγμές και εμπειρίες βίωσης που ποτέ δεν ξεχνάμε. Ακόμα και αν μας συνέβησαν πριν από χρόνια, η μνήμη είναι τόσο δυνατή που μοιάζει σαν να συνέβησαν μόλις χτες. Η εμπειρία είναι τόσο ζωντανή και πλήρης αλήθειας που το θαύμα της δεν ξεθωριάζει ποτέ. Σ' αυτές τις στιγμές γνωρίζουμε πέρα από κάθε αμφιβολία την ομορφιά και τη δύναμη της αγαπητικής και αιώνιας παρουσίας της Ψυχής. Γνωρίζουμε πέρα από κάθε αμφιβολία ότι υπάρχει ένας σκοπός για τη ζωή στον κόσμο και ουσιαστικά ο' ολόκληρο το σύμπαν, όσο άπειρες κι αν είναι οι διαστάσεις του.

Γνωρίζουμε, επίσης, πέρα από κάθε χροιά αμφιβολίας, ότι αυτός ο σκοπός είναι η αποκάλυψη της Αγάπης.

Ύστερα, όμως, αναπόφευκτα έρχονται πάντοτε στιγμές μεγάλης δοκιμασίας, όταν το όραμα φαίνεται να ξεθωριάζει και όταν κάποιος μοιάζει να στερείται πνευματικής υποστήριξης. Σ' αυτές δοκιμάζεται αληθινά η ικανότητά μας να συνεχίζουμε την προσπάθεια, να διατηρούμε την πίστη μας στην ανθρώπινη καλοσύνη, να γνωρίζουμε ότι πίσω από όλα τα εξωτερικά φαινόμενα η καρδιά της αγάπης εξακολουθεί να χτυπά και να μας καλεί στην υπέρτατη προσπάθεια. Σίγουρα, αν κοιτάξουμε τον κόσμο σήμερα, ποτέ άλλοτε δεν υπήρχε μεγαλύτερη ανάγκη για την επανένωση της ανθρώπινης συνείδησης με το φως, την αγάπη και τη θέληση-για-το καλό της ψυχής, από ό,τι στην εποχή μας.

Η ανθρωπότητα είναι πλέον ο παγκόσμιος ζηλωτής και ίσως και ο παγκόσμιος μαθητής. Εδώ και περισσότερο από έναν αιώνα, η ανθρωπότητα στο σύνολό της δέχθηκε το άγγιγμα της ψυχής σε πλανητική κλίμακα με μια μεγάλη πνευματική αφύπνιση. Τέτοιοι φωτοδότες, όπως η Έλενα Μπλαβάτσκι και αργότερα η Αλίκη Μπέιλη και η Έλενα Ρέιχ, εμφανίστηκαν και παρέδωσαν τα μηνύματά τους για την ενότητα και την αλήθεια, την αγάπη και την υπηρεσία, σε μια διάρκεια περίπου 75 χρόνων. Υπήρξαν βέβαια και πολλοί άλλοι, για παράδειγμα στους τομείς της επιστήμης και της ψυχολογίας, οι οποίοι άγγιξαν την ανθρωπότητα με αιώνιες αλήθειες που είχαν τόσο ευεργετικά αποτελέσματα. Η συνδυασμένη εμβέλεια αυτών των χαρισματικών και εμπνευσμένων υπηρετών της ανθρωπότητας μετέδωσε πνευματική έμπνευση από την Ιεραρχία σε μια ανθρωπότητα που διψούσε για νέες αλήθειες. Η ζωή και το έργο αυτών των σπουδαίων υπηρετών είχε τεράστιο αντίκτυπο στην ανθρώπινη σκέψη και την δημιουργικότητα και συνεχίζει να έχει μέχρι σήμερα.

Μου φαίνεται, ωστόσο, ότι από το δεύτερο μισό του 20ου αιώνα έχουμε αφεθεί πνευματικά μονάχοι μας και η ανθρωπότητα διανύει αυτή την περίοδο τη γνωστή πνευματική εμπειρία της σκοτεινής νύχτας της ψυχής. Η βεβαιότητα της ανθρώπινης καλοσύνης αμφισβητείται. Η ιδέα της ανθρώπινης προόδου βρίσκεται υπό αίρεση. Η αλήθεια βάλλεται από κάθε πλευρά και με τον φόβο μιας ενδεχόμενης κακής χρήσης της τεχνητής νοημοσύνης συχνά δεν ξέρουμε πια ποιον ή τι να πιστέψουμε. Παρεμπιπτόντως, ένα από τα πραγματικά θετικά αυτής της κατάστασης είναι ότι αναγκάζει τους ανθρώπους να αναπτύξουν μια υγιή αίσθηση διάκρισης.

Μας έχει ειπωθεί – και είναι προφανές αν το καλοσκεφτούμε και παρατηρήσουμε τα γεγονότα που εκτυλίσσονται στον κόσμο – ότι ένας από τους μεγαλύτερους ρυθμιστικούς συντονισμούς της ανθρωπότητας είναι με την 4η Ακτίνα της Αρμονίας μέσω Διαμάχης. Εάν δεχτούμε ότι η τέταρτη Ακτίνα είναι μία από τις ενέργειες που μεταδίδεται στο σύστημά μας μέσα από το ζώδιο του Ταύρου, μπορούμε να δούμε ότι κατ' αυτή την περίοδο έχουμε τώρα μια μεγάλη ευκαιρία να εξετάσουμε και να επιχειρήσουμε να κατανοήσουμε λίγο περισσότερο αυτή τη μεταδιδόμενη ενέργεια.

Στον β' τόμο της *Εσωτερικής Ψυχολογίας*, ο Θιβετανός διατυπώνει μια σειρά περιγραφές των κρίσεων που συνοδεύουν την ολοκλήρωση της προσωπικότητας με την Ψυχή ανάλογα με τις διάφορες ενέργειες των Ακτίνων. Όταν τις διαβάσουμε και τις μελετήσουμε, είναι εκπληκτικό πόσο ταιριάζει η περιγραφή της κρίσης της Τέταρτης Ακτίνας με την παγκόσμια κατάσταση που επικρατεί σήμερα. Φυσικά, η φόρμουλα αυτή αναφέρεται στην εσωτερική διαμάχη μεταξύ Ψυχής και προσωπικότητας και

αναγνωρίζεται ως τέτοια από τον μαθητή. Έχει, όμως, προφανή και μεγάλη συνάφεια και με την εξωτερική κατάσταση του κόσμου. Είναι η εξής:

Ο μαθητής αναγνωρίζει την ακόλουθη αλήθεια: «Στέκω στο μέσο μεταξύ των δυνάμεων που αντιτίθενται η μια στην άλλη. Ποθώ την αρμονία και την ειρήνη και το κάλλος που προκύπτει από την ενότητα. Βλέπω τα δύο. Τίποτε άλλο δεν βλέπω εκτός από δυνάμεις που αντιπαρατάσσονται και εμένα, τον έναν, που στέκει μέσα στον κύκλο στο κέντρο. Απαιτώ ειρήνη. Σ' αυτή στρέφεται ο νους μου. Ζητώ την ενότητα με τα πάντα, όμως η μορφή διαιρεί. Σε κάθε πλευρά βρίσκω πόλεμο και χωρισμό. Στέκω και είμαι μόνος. Γνωρίζω πάρα πολλά».

Κι εδώ υπεισέρχονται οι ακόλουθες συμβουλές: «Η αγάπη της ενότητας πρέπει να κυριαρχεί και η αγάπη της ειρήνης και της αρμονίας. Όμως όχι εκείνη η αγάπη που βασίζεται σε πόθο για ανακούφιση, για ειρήνη του εαυτού, για ενότητα επειδή μεταφέρει ό,τι είναι ευχάριστο.

Η λέξη εκπέμπεται από την ψυχή στη μορφή. “Και οι δύο πλευρές είναι ένα. Δεν υπάρχει πόλεμος, ούτε διαφορά κι ούτε απομόνωση. Οι εμπόλεμες δυνάμεις φαίνονται να πολεμούν από το σημείο που στέκεις. Προχώρησε ένα βήμα. Δες αληθινά με τον ανοιχτό οφθαλμό της εσώτερης όρασης και θα βρεις, όχι δύο αλλά μία: όχι πόλεμο αλλά ειρήνη· όχι απομόνωση αλλά μια καρδιά που στηρίζεται στο κέντρο. Έτσι θα λάμψει το κάλλος του Κυρίου. Η ώρα είναι τώρα”».

Αυτή η κρίση τέταρτης ακτίνας, που εφελκύεται από μια ορθή κατανόηση και μια ορθή χρήση της φόρμουλας της τέταρτης ακτίνας, παράγει τα ακόλουθα διαδοχικά αποτελέσματα:

1. Μια αίσθηση απομόνωσης... [Ο μαθητής] Κατακλύζεται από την αίσθηση της διαύγειας του οράματός του σε σχέση με το πρόβλημα που αντιμετώπιζε, της μοναδικής του ανταπόκρισης σ' αυτό κι επίσης από την αίσθηση της μοναξιάς που τον αφάνιζε.
2. Μια αίσθηση απελπιστικής ματαιότητας. Οι δυνάμεις που είναι παραταγμένες εναντίον του μαθητή φαίνονται τόσο μεγάλες κι ο μηχανισμός του τόσο ανεπαρκής και ασθενικός!
3. Μια απόφαση να σταθεί στο μέσο κι αν δεν είναι νικητής, τουλάχιστον να αρνηθεί να δεχθεί την ήττα, παίρνοντας με αποφασιστικότητα τη θέση που εξέφρασε ο Απ. Παύλος με τα λόγια: “και άπαντα κατεργασάμενοι στήναι”.
4. Μια αιφνίδια αναγνώριση του ένδον Πολεμιστή που είναι αόρατος και παντοδύναμος, αλλά ο Οποίος μόνο τώρα μπορεί ν' αρχίσει το πραγματικό Του έργο, όταν η προσωπικότητα είναι ευθυγραμμισμένη, η κρίση έχει αναγνωρισθεί και είναι παρούσα η θέληση-για-νίκη. Θα κάνουμε καλά να το στοχασθούμε.

Ας αφιερώσουμε επομένως τώρα μερικές στιγμές για στοχασμό πάνω σ' αυτά τα λόγια του Θιβετανού κι ας δούμε την κατανόηση και τη φώτιση που μπορούν να μας μεταδώσουν. Στη συνέχεια, θα εκφέρουμε από κοινού τον βασικό τόνο του Ταύρου για τον μαθητή, τον οποίο θα χρησιμοποιήσουμε ως σπερματική σκέψη, αργότερα, στον διαλογισμό μας και θα εμφανιστεί στις οθόνες σας.

Βλέπω, και όταν ο Οφθαλμός ανοιχτεί, όλα είναι φως

Σίγουρα, αυτές οι περιγραφές δείχνουν το μέγεθος των προβλημάτων που αντιμετωπίζει σήμερα η ανθρωπότητα, αλλά εξίσου υποδεικνύουν και την κατεύθυνση προς την οποία μπορούμε από κοινού να βρούμε τη λύση. Δείχνουν, επίσης, ότι η λύση στην πραγματικότητα όχι μόνο είναι εφικτή αλλά και μακροπρόθεσμα αναπόφευκτη. Αυτό που πρέπει να σημειωθεί κατ' αρχάς είναι ότι μόνο όταν ο μαθητής φτάσει στο απώτατο σημείο της εμπειρίας μιας κρίσης, βρίσκεται αναγκασμένος να ακολουθήσει την ορθή πορεία δράσης και να επικαλεστεί τον εσωτερικό πολεμιστή, την ψυχή.

Πριν από αυτό θα ακολουθήσει κάθε είδους παρακαμπτήριο δρόμο και αδιέξοδο προκειμένου να βρει μια λύση συμβατή με τις επιθυμίες και τις προτιμήσεις της προσωπικότητάς του, που όμως, στην πραγματικότητα, δεν τον οδηγεί σε μια πνευματικά ορθή αξιοποίηση της κρίσης. Όταν ακολουθήσει αυτούς τους εσφαλμένους τρόπους δράσης, ενδέχεται να υπάρξει μια προσωρινή ανακούφιση των συμπτωμάτων, αλλά αυτά αναπόφευκτα θα επανεμφανιστούν –ίσως με ελαφρώς διαφορετική μορφή – και θα τα αντιμετωπίσει ξανά και ξανά, όλο και πιο επίμονα, μέχρι να κάνει εκείνα τα βήματα που θα συνιστούν την ορθή πνευματική ανταπόκριση και θα οδηγήσουν σε μια πραγματικά ριζική αλλαγή. Αυτή θα είναι μια αλλαγή κατά την οποία η μορφή θα υπακούει στις φωτισμένες και αγαπητικές ωθήσεις που εκπορεύονται από την Ψυχή.

Έτσι, ο τρόπος με τον οποίο οι άνθρωποι τείνουν να αντιδρούν σε μια κρίση είναι κατ' αρχάς η τροποποίηση του μοντέλου λειτουργίας της «κανονικότητας». Και η ανθρωπότητα τις τελευταίες δεκαετίες έχει επιδείξει σε μεγάλο βαθμό αυτού του είδους την αντίδραση. Οι πρωτοβουλίες των ισχυρών ελίτ επικεντρώθηκαν στη διατήρηση της θέσης και της ιδιότητάς τους ως άτομα, πολιτικά κόμματα, κυβερνητικές συμμαχίες, οικονομικές και βιομηχανικές εταιρείες. Το αποτέλεσμα ήταν η διεύρυνση του χάσματος μεταξύ κυβερνώντων και κυβερνόμενων, πλουσίων και φτωχών. Υπάρχει μια αυξανόμενη αίσθηση διαχωρισμού, κοινωνικής δυσλειτουργίας, εσωτερικών συγκρούσεων σε εθνικό επίπεδο και φυσικά διεθνούς διαμάχης.

Επομένως, εν μέσω αυτής της αίσθησης «απελπισίας και ματαιότητας», για να χρησιμοποιήσω τα λόγια του Θιβετιανού, ποια είναι η κατάλληλη πορεία δράσης μας; Αυτή την περίοδο του Βεσάκ, ένα προφανές σημείο αναζήτησης φωτός και σοφίας αποτελεί η διδασκαλία του Βούδα και ειδικότερα, πιστεύω, ο διατυπωμένος από αυτόν τρόπος πνευματικής ανύψωσης, τον οποίο αποκάλεσε ευγενή οκταπλή ατραπό. Τα λόγια αυτά έχουν μεταφραστεί ποικιλοτρόπως, αλλά νομίζω ότι όσα ακολουθούν θα εξυπηρετήσουν τους σκοπούς μας. Αυτά τα οκτώ βήματα είναι τα εξής: Ορθές Αξίες, Ορθή Έφεση, Ορθή Ομιλία, Ορθή Διαγωγή, Ορθός Τρόπος Ζωής, Ορθή Προσπάθεια, Ορθή Σκέψη, Ορθή Αγαλλίαση ή αληθινή Ευτυχία.

Θα μπορούσαμε να αφιερώσουμε αρκετό χρόνο για να αναλογιστούμε το καθένα από αυτά και τη σημασία τους για τον καθένα μας ατομικά, καθώς και για την ανθρωπότητα στο σύνολό της. Αλλά για τους σκοπούς μας, απόψε, ας εξετάσουμε μόνο δύο εξ αυτών, τις Ορθές αξίες και τον Ορθό Τρόπο Ζωής.

Πρώτα, τις Ορθές Αξίες. Ποιες είναι αυτές; Αν κάνετε μια αναζήτηση στο διαδίκτυο, θα διαπιστώσετε ότι έχουν γίνει πολλές και χρήσιμες προσπάθειες για τον ορισμό τους.

Θα λέγαμε, ίσως, ότι οι αξίες που έχουν τη μεγαλύτερη σημασία για εμάς τώρα είναι οι πνευματικές απαιτήσεις που μας ανυψώνουν από τις εγωκεντρικές μας αναζητήσεις προς το φως και την αγάπη της Ψυχής. Αναγνωρίζουμε ότι το προσωπικό ενδιαφέρον δεν ωφελεί κανέναν, συμπεριλαμβανομένου του εαυτού μας. Απεναντίας, οι

πνευματικές αξίες σχετίζονται με τη φώτιση, την ελευθερία και τη δημιουργική ανάπτυξη ολόκληρης της ανθρώπινης φυλής, της οποίας αποτελούμε όλοι ένα σημαντικό και δημιουργικό μέρος. Προωθούν την έμφυτη ανθρώπινη τάση προς τη σύνθεση και την ολότητα. Διευρύνουν αντί να περιορίζουν τους ορίζοντες της ανθρώπινης όρασης και ικανότητας. Μπορούν να γίνουν αντικείμενο οραματισμού δημιουργώντας μια ανοδική οπερία άπειρων δημιουργικών δυνατοτήτων.

Οι αξίες αυτές θα μπορούσαν να διατυπωθούν ως αγάπη για την αλήθεια, έμφυτη επιθυμία για συνεργασία, ώθηση για την επίτευξη και τη διασφάλιση δικαιοσύνης και ισοτιμίας για όλους, αίσθημα προσωπικής και ομαδικής ευθύνης, αναγνώριση του καθήκοντος της ανθρωπότητας να καλλιεργήσει και να διατηρήσει την ακεραιότητα ολόκληρης της πλανητικής βιόσφαιρας, σταθερή πίστη στην ουσιαστική ενότητα της ανθρωπότητας ως το δημιουργικό βασίλειο της φύσης, του οποίου το ντάρμα είναι να εκδηλώσει το θείο Σχέδιο στη γη. Αυτές είναι πνευματικές αξίες. Μπορούν να εμπνεύσουν τη συνείδηση και τη συνεργασία όλων μας. Μπορούν να παρακινήσουν τον καθένα να θελήσει να συμβάλει στη δημιουργία ενός καλύτερου τρόπου ζωής. Δεν θα ισχύει πλέον ότι για να ωφεληθούν κάποιοι πρέπει να ζημιωθούν κάποιοι άλλοι, όπως συμβαίνει επί του παρόντος. Δεν είναι έτσι. Αναζητούμε λύσεις αμοιβαίου οφέλους στα διάφορα προβλήματα της ανθρωπότητας για όλους μας.

Η θεμελιώδης ανάγκη πίσω από όλα τα εξωτερικά προβλήματα είναι η θυσία της ιδιοτέλειας. Αυτό επιτρέπει τον μερισμό και τη συμβολή όλων των τμημάτων της κοινωνίας στην ανάπτυξη και την ευημερία του συνόλου. Παρέχει την ευθύνη, το ενδιαφέρον και τη δέσμευση για την ολότητα σε στάση και δράση. Προσφέρει μια νέα προοπτική για τη ζωή. Σε ένα τέτοιο πλαίσιο μαθαίνουμε να αναπτύσσουμε μια πραγματική αίσθηση ευθύνης και, το σημαντικότερο, να ενεργούμε σύμφωνα με αυτήν. Η αίσθηση της ευθύνης είναι πάντα το πρώτο σημάδι ότι κάποιος έχει αγγιχτεί από την ψυχή πραγματικά. Αυτό θα αποτυπωθεί στην προώθηση και την προάσπιση των δικαιωμάτων και των ελευθεριών που όλοι δικαιούμαστε, δικαιώματα και οι ελευθερίες που μπορούν να διασφαλιστούν μόνο στο βαθμό που είμαστε σε θέση να αναπτύξουμε αγάπη και σεβασμό για κάθε μορφή ζωής. Βαδίζοντας σε αυτό το μονοπάτι θα μπορέσουμε να δημιουργήσουμε μια εστιασμένη, αποφασισμένη, εκπαιδευμένη και φωτισμένη κοινή γνώμη. Μια φωτισμένη και δυναμική κοινή γνώμη είναι η πιο ισχυρή δύναμη στον κόσμο. Μπορεί να αναδείξει τους κατάλληλους οραματιστές ηγέτες που υπηρετούν ανιδιοτελώς το γενικότερο καλό. Αυτή θα φωτίσει την πορεία προς ένα καλύτερο μέλλον για όλους μας. Είναι πράγματι ενθαρρυντικό να θυμόμαστε ότι η φωτισμένη παγκόσμια κοινή γνώμη έχει χαρακτηριστεί ως η επόμενη παγκόσμια υπερδύναμη.

Όταν αυτές οι πνευματικές αξίες διατηρούνται στο προσκήνιο του νου και της καρδιάς αρκετών ανθρώπων, θα οδηγήσουν αυτομάτως στο δεύτερο από τα βήματά μας στην οκταπλή ατραπό – σε Ορθό Τρόπο Ζωής.

Στην περίφημη ομιλία του για τις Τέσσερις Ελευθερίες, ο Πρόεδρος Ρούσβελτ έκανε την ακόλουθη επισήμανση στην «Τρίτη Ελευθερία» – την ελευθερία από την έλλειψη. Είπε: «Μεταφραζόμενο σε παγκόσμιους όρους, αυτό σημαίνει την οικονομική κατανόηση που θα εξασφαλίσει σε κάθε έθνος μια υγιή και ειρηνική ζωή για τους κατοίκους του – παντού στον κόσμο».

Η διατύπωση από τον Ρούσβελτ της αναγκαιότητας να υλοποιηθεί η «Ελευθερία από την Έλλειψη» εναρμονίστηκε με την ιδέα για τον Ορθό Τρόπο Ζωής του Βούδα σε μια

θαυμάσια πρωτοβουλία του Γιάκομπ φον Ούζκουλ, του Σουηδού φιλόanthρωπου, ακτιβιστή και πολιτικού, το 1980. Το 1979 είχε προτείνει στο Ίδρυμα Νόμπελ την ιδέα της δημιουργίας δύο νέων βραβείων Νόμπελ. Το ένα θα αποτελούσε ένα περιβαλλοντικό βραβείο και το άλλο θα προωθούσε τη γνώση και την οπτική ανθρώπων από όλο τον κόσμο. Προσφέρθηκε να δωρίσει περίπου 1 εκατομμύριο δολάρια ΗΠΑ στο Ίδρυμα Νόμπελ για να χρηματοδοτήσει την πρότασή του. Για κάποιο λόγο η Επιτροπή Νόμπελ απέρριψε αυτή την ιδέα, οπότε ο φον Ούζκουλ αποφάσισε να προχωρήσει μόνος του, θεσπίζοντας το Βραβείο Ορθής Διαβίωσης (Right Livelihood Award).

Το πρώτο βραβείο Ορθής Διαβίωσης απονεμήθηκε το 1980, μία ημέρα πριν από το βραβείο Νόμπελ και απέσπασε μεγάλο ενδιαφέρον από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Από τότε τα βραβεία αυτά απονέμονται κάθε χρόνο. «Σήμερα», όπως αναφέρει η ιστοσελίδα του Right Livelihood, «αποτελεί ένα από τα πιο διάσημα βραβεία στον τομέα της βιωσιμότητας, της κοινωνικής δικαιοσύνης και της ειρήνης». Λόγω της ιστορίας του τρόπου με τον οποίο ιδρύθηκε το βραβείο Ορθής Διαβίωσης, μερικές φορές αναφέρεται ως το εναλλακτικό βραβείο Νόμπελ.

Ο κατάλογος των βραβευθέντων είναι εντυπωσιακός. Περιλαμβάνει την κοινωνική, περιβαλλοντική και πολιτική ακτιβίστρια Ουανγκάρι Μαατάι από την Κένυα, η οποία ίδρυσε το Κίνημα Πράσινη Ζώνη, μια μη κυβερνητική οργάνωση που επικεντρώνεται στη φύτευση δέντρων, τη διατήρηση του περιβάλλοντος και τα δικαιώματα των γυναικών. Θα παρουσιαστεί σε ένα θαυμάσιο άρθρο, με τίτλο «Προπομπός», στο περιοδικό μας «The Beacon», αργότερα, στην έκδοση Οκτωβρίου. Στη λίστα περιλαμβάνονται επίσης η σπουδαία Ινδή φυσικός και περιβαλλοντολόγος Βαντάνα Σίβα, ο Αμερικανός οικονομολόγος και ακτιβιστής Ντάνιελ Έλομπεργκ, «Για το γεγονός ότι έθεσε σε πρώτη προτεραιότητα την ειρήνη και την αλήθεια, με μεγάλο προσωπικό ρίσκο και αφιέρωσε τη ζωή του εμπνέοντας άλλους να ακολουθήσουν τα βήματά του». Ο Ντέιβιντ Σουζούκι «Για την δια βίου υπεράσπιση της κοινωνικά υπεύθυνης χρήσης της επιστήμης». Η Ναορίν Σοτουντέ «Για τον άφοβο ακτιβισμό της, με μεγάλο προσωπικό κίνδυνο, προκειμένου να προωθήσει τις πολιτικές ελευθερίες και τα ανθρώπινα δικαιώματα στο Ιράν». Η Μπιάνκα Τζάγκερ «Για την αφοσιωμένη δέσμευσή της και την εκστρατεία της για τα ανθρώπινα δικαιώματα, την κοινωνική δικαιοσύνη και την προστασία του περιβάλλοντος».

Έτσι λοιπόν, αν αποθαρρυνόμαστε από τις ειδήσεις που προκαλούν κατήφεια, ας γνωρίζουμε ότι αυτά τα παραδείγματα οράματος και αφοσίωσης δεν είναι παρά η κορυφή του παγόβουνου. Είναι συμβολικά του γεγονότος ότι υπάρχουν πολλά εκατομμύρια καλών ανθρώπων στον κόσμο που διάγουν θυσιαστικές ζωές και εκπληρώνουν την πνευματική ώθηση για δόμηση ορθών σχέσεων· και αυτό είναι πραγματικά το νόημα της ευγενούς οκταπλής ατραπού του Βούδα. Παρακινούνται από πνευματικές αξίες, είναι αφοσιωμένοι στην αλήθεια, δεσμευμένοι στην κατάλληλη προσπάθεια και την ορθή ενσυνειδητότητα. Συνειδητοποιούν ότι στην καρδιά κάθε ανθρώπου υπάρχει η ψυχή, αναμένουσα την αποκάλυψη σε μια άπειρη ποικιλία φανερώσεων. Δεν μπορούμε να δούμε το προφανές σκοτάδι της εποχής μας γι' αυτό ακριβώς που είναι – μια ιδιαίτερα σκοτεινή νύχτα της ψυχής που θα πρέπει απ' όλους μας να χρησιμοποιηθεί, καθώς επιδιώκουμε μια νέα όραση ανθρώπινης καλοσύνης και δυνατότητας; Θα πρέπει βέβαια να προσπαθήσουμε ν' ανοίξουμε τα μάτια μας στη ζωή της Ψυχής και στην παρουσία της Θέλησης-για-το καλό που κοχλάζει ακριβώς κάτω από την επιφάνεια. Αυτή είναι που οδηγεί, όλα όσα μη αποδεκτά, στο φως της μέρας, ώστε να αντιμετωπιστούν καταλλήλως. Και τότε ασφαλώς θα δούμε αληθινά, ότι «όλα είναι φως».